

paa den anden Side advare imod en stærk Optimisme og Tro paa, at det vil være muligt nu uden Statsindgriben at klare Vanskelighederne. Det er ikke muligt, derom tror jeg ogsaa alle virkelig kyndige til syvende og sidst vil blive enige. Men det er paa høje Tid, at Foranstaltninger iværksættes. Jeg overser ikke, at Regeringen til en vis Grad har spærret sig selv Vejen for i en Hastighed at komme til Iværksættelsen af Foranstaltninger, men det faar ikke hjælp. Den, der har gjort en Fejl, skal ikke have nogen Straf af næneværdig Betydning, naar han erkender sin Fejl og søger at raade Bod paa den. Men hvis han fortsat fremturer i Synden, er forstokket og forhærdet, saa undgaar han ikke Straffen.

Regeringen staar nu paa Skillevejen. Fremad kan der marcheres en kort Tid endnu, men Afgrunden ligger forude, der kan slet ingen Tvivl være om det. Det er vanskeligt at gaa Sidevejen, ikke mindst fordi man selv har sagt saa vedholdende, at den Vej er ufarbar. Men den bør nu alligevel prøves, og jeg vil opfordre Regeringen til hurtigst muligt at prøve den. Jeg kan paa ny sige paa mit Partis Vegne, at Socialdemokratiet vil være behjælpeligt med at komme den Vej frem. Vi vil til enhver Tid være med til i denne Sag at yde det Arbejde, vi er i Stand til at yde, vel at mærke, hvis Regeringen ønsker dette Arbejde. Adskilligt kunde tyde paa, at Regeringen ikke ønsker vor Medvirken. Den Stilling, den højtærede Indenrigsminister forleden tog til Brændselsnævnet, var ikke et Vidnesbyrd om, at Regeringen ønsker noget Samarbejde med os. Men det faar nu blive Regeringens egen Sag. Vi kan ikke afgøre, om det Samarbejde, der her kan være Tale om, skal finde Sted eller ikke. Det er Regeringspartierne, der bestemmer dette. Men vi ser Vanskelighederne for vort Land, vi ser Vanskelighederne for hele det danske Statssamfund, og vi ser naturligvis, saaledes som vor Stilling er, først og fremmest ogsaa Vanskelighederne for den store Arbejderklasse, som vi repræsenterer. Den er saa nøje knyttet til hele det danske Samfund, at der ikke kan være Tale om, at dens Kaar kan forbedres, hvis ikke hele Samfundet er saadan beskaffent, at det, der kræves, virkelig kan imødekommes. Det er mit Haab, at den høje Regering nu hurtigt, efter at Valutakommissionen har gjort sin Indstilling, maa træffe sit Valg. Thi det er paa høje Tid, at Valget bliver truffet,

og at vi faar dæmmet op imod den hastige Nedgang i vor Betalingssevne overfor Udlandet, som vi nu saa at sige Maaned for Maaned er Vidne til.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Ved Folketingsmand Tange er fra Formanden for Lyø Sogneraad modtaget et Andragende om Forbedring af Postforbindelsen og Persontrafikken mellem Lyø og Faaborg.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Jeg har fra cand. theol. Kristen Bøker Kristensen Hillgaard modtaget et Andragende om Godtgørelse af Rejsseudgifter ved Hjemrejse fra Hæren i Anledning af Valget den 21. September 1920.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Næste Møde holdes i Morgen, Lørdag den 6. November, Kl. 11 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1921 til 31. Marts 1922.

Mødet hævet Kl. 6¹⁰.

27de Møde.

Lørdag den 6. November Kl. 11.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1921 til 31. Marts 1922.

Forhandlingen genoptoges.

Pitzner: Den ærede Ordfører for Venstre (Brorsen) udtalte i Gaar i sin eneste Bemærkning til det, jeg havde sagt,